

[Boligministeren.]

tidligere, og en foreløbig oversigt for juli og august måned 1973 viser en stigning i igangsættelser for enfamiliehuse i forhold til 1972.

Med henimod 70.000 boliger under opførelse er vi nået op på et niveau, der er for højt af hensyn til landets kapacitet af arbejdskraft og materialer og ikke mindst af hensyn til landets økonomi.

Såvel de omtalte begrænsninger af den offentlige byggeaktivitet som den netop gennemførte kreditbegrænsning vil nedsætte ressourceforbruget i byggesektoren. Det er imidlertid ikke hensigten, at de ressourcer, der frigøres ved disse inflationsbekæmpende foranstaltninger, skal finde vej over i en øget aktivitet inden for boligbyggeriet.

Af den grund og for at sikre os imod en eventuel senere aktivitetsforøgelse som den, vi oplevede i 1972, skærpede regeringen reguleringen ved den nylige bekendtgørelse af 4. oktober 1973, som omfatter alt privat, udstøttet boligbyggeri; altså foruden enfamiliehuse også etagebyggeri til udleje og til salg som ejerboliger.

Det regulerede byggeri skal holdes inden for en ramme på halvdelen af, hvad der blev påbegyndt af regulerede byggearbejder i 2 års perioden 1. april 1970-31. marts 1972. Det betyder, at der uden yderligere tildelinger fra boligministeriet kan påbegyndes 31.000 lejligheder årligt. Hvis rammen for det støttede almennyttige boligbyggeri sættes til 10.000 lejligheder og der skønsomt regnes med påbegyndelse af 2.000 lejligheder i andet støttet byggeri og offentligt byggeri, så bliver det samlede antal påbegyndte lejligheder 43.000 årligt.

Boligministeriet vil herudover kunne tillade, at kvotaen for det regulerede byggeri forhøjes, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende. Der tænkes her på udviklingsområder, hvor en særlig stor byggevirksomhed kan vise sig påkrævet. Ligeledes kan udviklingen i beskæftigelsen foranledige, at yderligere kvoter kan blive frigivet. En sådan frigørelse af kvoter af beskæftigelses-hensyn vil blive vurderet i sammenhæng med bygge- og anlægsaktiviteten i området i øvrigt og dermed også sammen med det gældende bygge- og anlægsstop.

De nævnte 31.000 lejligheder, som årligt kan tillades påbegyndt inden for det regulerede byggeri, svarer til dette byggeris gen-

nemsnitlige omfang i den periode, jeg nævnte før, 1. april 1970 - 31. marts 1972, altså den samme periode, som blev lagt til grund for reguleringen i hovedstadsområdet efter bekendtgørelsen fra oktober i fjor. Det var efter vor vurdering mest hensigtsmæssigt igen at benytte denne periode og tillade et byggeri af samme omfang som dengang, fremfor at tage de 2 seneste år og så kun tillade en vis procent af byggeriet i denne periode.

De foranstaltninger, vi har gennemført, dels ved bygge- og anlægsstop og dels ved reguleringen her, vil give mulighed for at stille øgede ressourcer til rådighed for eksporterhvervene. I denne forbindelse vil jeg godt pege på den betydning, det vil have, hvis vi gennem en øget byggeeksport kan udnytte byggeindustriens kapacitet og ikke mindst udnytte den specialuddannede arbejdskraft, vi har i byggesektoren. Byggeriets Udviklingsråd har netop nedsat et særligt eksportråd, og jeg har henledt dette eksportråds opmærksomhed på de nye muligheder og har bedt udviklingsrådet overveje forslag til hurtigtvirkende foranstaltninger.

Jeg har omtalt baggrunden for indførelsen af byggereguleringen af 4. oktober 1973 ret udførligt. Nogle vil måske sige for udførligt, men baggrunden giver jo altså en del af svaret på den direkte forespørgsel om, hvordan jeg vil administrere denne regulering.

Generelt vil jeg sige, at jeg i videst muligt omfang vil undgå en central administrering af reguleringen. Allerede ved parcelhusreguleringen i fjor blev det fastsat i boligministeriets cirkulære, at der ikke kræves særlig ansøgning om påbegyndelse for bygherrerne. Ansøgninger om byggetilladelse forudsættes at indeholde en begæring om, at byggeriet iværksættes, og dette gælder fortsat. Påbegyndelsestilladelse gives af kommunerne, som jo i forvejen udsteder byggetilladelser, og udstedelse af disse påbegyndelsestilladelser vil altså ikke kræve ydeligerer skrivi.

Indtil den 4. oktober i år var det også kommunerne, der bestemte omfanget af det regulerede byggeri. Det har jo imidlertid vist sig, at den ønskede afdæmpning af parcelhusbyggeriet ikke er lykkedes så godt, som det havde været ønskeligt. Og det må også nok erkendes, at det er en meget